

Na rade je pedofília, LGBT je už norma

Matthew Hanley

5. augusta 2019 ✚ Spoločnosť

Nechcem písať o pedofílii a vy o nej určite nechcete čítať. Avšak hrozba, že pedofília sa stane spoločensky prijateľnou, kvôli tomu nezmizne. Ani rýchle akceptovanie transgenderizmu na Západe neprišlo zo dňa na deň. Transgenderizmom to však určite neskončí.

Zdroj: pixabay.com

Zacielenie na deti prebieha v dvoch fázach. V prvej sú deti bombardované LGBT posolstvami v školách, či v kreslených filmoch vysielaných verejnou televíziou (PBS), v ktorých napríklad osemročný Aardvark nazývaný Arthur sa spolu s kamarátmi teší, že jeho učiteľ sa „oženil“ s iným chlapom. (

https://www.americanthinker.com/blog/2019/05/pbs_cartoon_emarthurem_pushes_homosexuality_redefines_marriage_for_8yearolds.html)

Medzi ďalšie delikty spadajúce do tejto kategórie patrí akcia organizovaná vo verejných knižniciach nazvaná *Drag Queen Story Time*, v ktorej muž karikujúci ženu svojím oblečením a chovaním číta deťom rozprávkové príbehy. S týmito akciami sa teraz v celej krajine akoby roztrhlo vrece. Znie to strašne, ale je vysoko pravdepodobné, že aj váš miestny knihovník /knihovnička bude tieto nehanebnosti aktívne presadzovať, alebo minimálne bude príliš mdlou žabou, aby dokázala vyskočiť z vody, ktorej teplota už je ďaleko za bodom varu.

Drag Queen Story Time obvykle dáva priestor homosexuálom (niektorí z nich sú dokonca odsúdení páchatelia sexuálnych trestných činov) (<https://thefederalist.com/2019/03/19/houston-library-features-convicted-child-molester-reading-trans-books-children/>), aby zneužívali deti tým, že ich nabádajú ignorovať realitu a skúmať rodovú „tekutosť“. Kto si myslí, že je to dobrý nápad? S najväčšou pravdepodobnosťou málokto. Ale to ešte neznamená, že mnoho inak slušných ľudí sa dokáže postaviť na odpor, stanoviť hranicu a povedať „dosť“!

Odvolávanie sa na „toleranciu“ ukazuje svoju pravú tvár, keď podporuje do očí bijúcu „starostlivosť o deti“ – termín, ktorý sme v tomto nešťastnom kontexte doteraz nepoznali. Takáto „starostlivosť“ má mnoho spoločné s určitými prvkami v islame. Mám na mysli úrady vo Veľkej Británii, ktoré si celé desaťročia

úmyselne zatvárali oči pred systematickým znásilňovaním miestnych dievčat moslimskými gangmi, len aby neboli obvinené z rasizmu či z islamofóbie.

Stručne povedané, mnoho ľudí na zodpovedných miestach tak horlivo bráni islam a homosexualitu, že aj obľudné zneužívanie mladých dievčat radšej zametie pod koberec.

Určite nie všetci LGBT ľudia sú naklonení pedofílii. Tu ide o čosi viac. Veď keď je cieľom racionálne zdôvodniť LGBT správanie, treba zacieliť na detskú nevinosť. (<https://stream.org/drag-corrupting-innocent-at-childrens-libraries/>)

Zdroj: commons.wikimedia.org

Pojmy normality, morálky a cnosti treba radikálne prevrátiť, pretože sú výčitkou voči skazenosti, na ktorú však musíme byť „hrdí“, lebo inak nám bude beda!

V druhej fáze ide o hľadanie ústretovejšieho prístupu voči pedofílii, ak nie priam o jej akceptáciu. Môže mať formu klasifikácie ako klinického stavu, ktorý by zbavoval osobu zodpovednosti, veď napokon nikto neviní človeka, ktorý má Parkinsonovu chorobu alebo zápal pľúc. Ale môže byť tiež formulovaná ako presadzovanie „práv“, lámanie bariér, či umožnenie, aby víťazila „láska“.

Zdá sa, že vplyvné lekárske inštitúcie sa snažia klasifikovať pedofíliu nie ako chorobu, ale iba ako ďalšiu sexuálnu orientáciu. (<https://thefederalist.com/2019/02/21/pedophile-project-7-year-old-next-sexual-revolutions-hit-parade>)

Orientáciu, ktorá je, ako viete, nezmeniteľná, pretože podľa súčasnej dogmy **všetko, čo je proti ľudskej prirodzenosti a všeobecne prijímanej slušnosti, musí byť nezmeniteľné.**

V podstate by to znamenalo pridať do LGBT jedno P. Neznamenalo by to Pansexual, lebo ono je už zahrnuté v rozširujúcom sa LGBTQIAP+ akronyme. Vygúglite si to – a položte si otázku: čo vlastne bráni tomu, aby miesto „+“ bolo dosadené to „správne“ P? Dobré vieme čo: príslovečná „nenávisť“ by ako jediná stála v ceste legitimizácii pedofílie.

Takže čo je to: nemoc, ktorú človek, smoliar, dostane, alebo legitímna orientácia, ktorá je nespravodlivo utláčaná? Je to jedno, na tom nezáleží; akýkoľvek „argument“ urobí svoje. Na muške je totiž nevinosť.

Posolstvá priateľsky naklonené voči pedofílii sa čoraz častejšie objavujú v televízii i na javisku; nedávna divadelná hra v Chicagu a Londýne zobrazuje pedofíliu v celkom sympatickom svetle. Je na sociálnych

sieťach a dokonca aj v akademických časopisoch; jeden takýto časopis uverejnil v roku 2018 tvrdenie odsúdeného pedofila, že „sexuálne vzťahy medzi deťmi a dospelými“ by sa mali považovať za čnostné. (<https://www.theamericanconservative.com/dreher/thomas-ocarroll-mainstreaming-pedophilia>).

Benedikt XVI. nedávno potvrdil, že „**súčasťou fyziognómie revolúcie v roku 1968 je aj fakt, že pedofília bola diagnostikovaná ako dovolená a vhodná.**“ Vniesol svetlo na znepokojujúci vývoj počas uplynulého polstoročia. Ale táto záležitosť má korene ešte v staroveku, keď došlo ku konfrontácii medzi kresťanstvom a pohanstvom, ktoré nemalo problém zaobchádzať s deťmi ako so sexuálnymi objektmi.

To, že v staroveku kresťanstvo odmietlo akceptovať takéto praktiky, ešte viac zvyrazňuje hĺbku súčasnej krízy, pretože to znamená **spohanštenie Cirkvi** a nie „iba“ odkresťančovanie západnej spoločnosti.

Takže teraz bojujeme s biskupmi (vo Veľkej Británii), ktorí aktívne podporujú učebné osnovy vypracované homosexuálnymi aktivistami (<https://www.theamericanconservative.com/dreher/english-catholic-church-surrenders>), zatiaľ čo niektoré pedagogické orgány majú výhrady voči loptovej hre – vybíjanej len preto, že v nej sa s deťmi nevhodne zaobchádza ako s „ľudskými cieľmi“. Ako keby hádzanie loptou po sebe na ihrisku deťmi v nich vzbudzovalo väčšie obavy, než zvrátená, na deti zacielená indoktrinácia. (<https://thefederalist.com/2019/07/01/no-banning-dodgeball-everything-else-kids-like-wont-stop-bullying>)

Zdroj: commons.wikimedia.org

Je kuriózne, že aj po odhaleniach homosexuálneho predátorstva niektorých členov cirkevnej hierarchie sa ešte nájdu aktéri, ktorí hovoria, že takéto zameranie a zneužívanie mladistvých v skutočnosti nie je až také zlé.

Zdá sa, že úlohou lídrov sediacich za volantom našej post-mravopočestnej kultúry, je nájsť tú správnu rovnováhu: odsudzovať kresťanstvo za jeho názory na sexualitu, taktiež odsudzovať jej pastierov za porušovanie týchto noriem, ale zároveň propagovať takéto hriechy – samozrejme postupne a v správnych dávkach.

Problém nespočíva len v nejakom prostom či abstraktnom nesúhlase. Máme do činenia s nebezpečnými ľuďmi a so zhubnými ideami. Je možné, že čoraz drzejšie pokusy zacielené na deti otvoria ľuďom oči, aby videli, ako jedno prestúpenie hranice vedie k ďalším zvrátenostiam, a priamo odmietnu sexuálnu revolúciu.

Náš úpadok je však taký hlboký, naše rozdelenie také neprekonateľné, že vôbec nie je prehnané hovoriť o hroziacej občianskej vojne. Nikto ju nechce, ale ak nebudeme schopní zvrátiť akcelerujúci trend zameraný

proti deťom, prehráme bez jediného výstrelu.

Článok preložený z:

Adding P to LGBT

■

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/na-rade-je-pedofilia-lgbt-je-uz-norma/>